

Nr 239.

Av herr **Welin**, om införande årligen i riksdagstrycket av förteckning å riksdagens ledamöter.

Riksdagsprotokollen hava ett synnerligen stort värde för forskare på en mängd olika områden. Vid deras studium stöter man emellertid oupphörligt på en stor svårighet, den nämligen, att det ofta i dessa saknas förteckning över vederbörande stånds eller kammares ledamöter. I de forna ståndens protokoll finnas sällan sådana förteckningar. Och under nya riksdagsskickets tid finnas förteckningar endast i samband med den gjorda protokollsgranskningen. I första kammaren förekommer sålunda för varje år blott en sjättedel av ledamöterna förtecknade. Vad andra kammaren angår, finnes sådan förteckning endast vart tredje år, efter de allmänna nyvalen, dessutom i båda kamrarna efter en upplösning av desamma och därpå följande nyval. Ske förändringar i en kammares sammansättning mellan de gjorda valen, återfinnas naturligtvis dessa på sina ställen i protokollen. Men dessa förändringar kräva en synnerligen stor möda att taga reda på. Man kan sålunda praktiskt taget säga, att man icke säkert vet, vilka ledamöter bevistat de riksdagar, i vars protokoll förteckningar saknas.

Under ständsriksdagarna utgåvo en del stånd särskilda förteckningar, som icke ingingo i protokollen, men det är anmärkningsvärt och belysande för den sak, som det här är fråga om, att icke alla dessa förteckningar finnas ens i riksdagsbiblioteket.

Numera utgivas visserligen årligen förteckningar över kamrarnas ledamöter, men dessa förteckningar äro icke officiella och torde saknas på de allra flesta håll, där riksdagstrycket i övrigt kan vara tillgängligt.

För de tvenne sista åren har en särskild förteckning över riksdagsmännen införts i registret, men den är endast en utbrytning ur det stora registret och lämnar, alfabetiskt ordnad som den är, icke den upplysning, som jag med denna framställning avser.

Som synes, måste det ofta möta svårigheter, framför allt då man uti landsbygden sysslar med studiet av riksdagstrycket, att veta, vilka riksdagsmän bevistat den riksdag, som det är fråga om. Enstaka representanter, vilkas namn man känner, kan man numera visserligen taga reda på i befintliga register, men många gånger känner man icke namnen. Det är kanske just dessa man vill ha reda på. Det gäller t. ex. att få veta, vilka ledamöter som ett visst år representerat en ort, och huru dessa ställt sig till en del frågor, vilka man sysselsätter sig med.

Saknaden av fullständiga, valkretsvis ordnade ledamotsförteckningar är tydligen en stor brist, som man, till gagn för forskningen, bör söka att för framtiden avhjälpa. Man är ju i andra avseenden ytterst noga med, att varje ord, som säges i kamrarna, och varje skrivelse, som föredrages, tages till protokollet. Då synes det ock vara tillbörligt, att det för varje år upptages i riksdagstrycket, av vilka riksdagsmän de olika orterna representeras. I alla händelser torde de ledamotsförteckningar, som det här är fråga om, icke i avsevärd grad betunga riksdagstrycket. Tillsammans för båda kamrarna torde de upptaga högst 10 sidor.

Alldenstund upprop av en kammars ledamöter verkställes varje riksdag, synes det ligga nära till hands, att när detta upprop protokollföres, de närvarande ledamöternas namn även införas i protokollet. I detta fall torde dock för varje kammare den riksdag undantagas, då nyval till kammaren i sin helhet ägt rum, i vilket fall protokoll för fullmaktsgranskningen må anses angiva de närvarande ledamöterna.

En annan och måhända bättre lösning av frågan vore den, att i registret en förteckning över ledamöterna, *ordnade efter valkretsar*, infördes. Detta medförde den fördelen, att förändringar, som skedde under riksdagens lopp, kunde iakttagas.

Med anledning av det anförda tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen behagade besluta, att förteckning å riksdagens ledamöter, ordnade efter valkretsar, må för varje år, på sätt som befinnes lämpligast, i riksdagstrycket införas.

Stockholm den 26 januari 1918.

S. Welin.